

nogen Tid isorveien igjennem Correspondance har taget sine Forholdsregler, men det vil han i Almindelighed og mange Gange ikke kunne gjøre, saa den hele Frivillighed vil inkrænte sig til at løbe omkring mellem adspalttede Steder, fra Sted til Sted, maaskee i Regnveir og ondt Veir, spille megen Tid derpaa, og dog maaskee tilsidst ikke komme videre. Naar man mener, at Sognefogden af Chicane har belagt et eller andet Sted med Indqvartering, hvor vil saa Klagen strax komme hen? den vil selvfølgelig komme til den Indqvarterede; han vil neppe være kommen i Dvarteer, førend Værten kommer og siger: „Jeg har naturligtviis ikke det Mindste mod Dem, men tænk, hvilken forførdelig Mand den Sognefoged er; der er 10 Dvarterer her i Fyen, der ere langt bedre end mit; jeg har nylig havt Indqvartering og har desuden en syg Datter, men ikke bestemte har han af lutter Chicane sendt Dem herhen.“ Dersom der her skal opnaaes Noget for den Begvarterede, troer jeg, at det vil opnaaes ad Frivillighedens Vej, især naar han skulde have Indqvarteringen i længere Tid. Troe nemlig de ærede Medlemmer ikke, at den Dsificeer, der befinder sig paa en saadan Gaard, af sig selv gaaer andetsteds hen og siger: „Maa jeg ikke flytte ind til Jer, I faae 2 Mark om Dagen — eller hvormeget de nu kunne blive enige om — ville I tage imod mig?“ Det følger saaledes af sig selv, at dersom der paa Egnen er Noget, som vil gjøre det for den tilbudte Priis, og den, der er bleven belagt med Indqvartering, finder sig brøstholden, vil Ingen mere end den Indqvarterede søge at lade Frivilligheden træde istedet for Tvangen.

Indenrigsministeren: Jeg kan her ganske henholde mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) nys har udvirket.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 59 St.

Den næste Sag paa Dagsordenen var 1ste Behandling af Udkast til Lov, angaaende Bemyndigelse til at meddele Ceneret til at anlægge og benytte en Jernbane igjennem Fyen.

B. Nørgaard: Det foreliggende Forslag gaaer ud paa at forlange Bemyndigelse for Regjeringen til at meddele Ceneret til Anlæg og Brug af en Jernbane gjennem Fyen, og det er ogsaa for Endeel i Forslaget angivet, hvilke Byer i Fyen en saadan Bane skal berøre. Lovforslaget er saaledes i mange Henseender, hvad Principet angaaer, overeensstemmende med det Forslag, som har været Thinget forelagt angaaende den jydskke Jernbane, men i et enkelt Punkt er det nærværende Forslag dog saa afvigende fra Lovudkastet for den jydskke Jernbane, at det ikke er mig klart, hvilken Vej den ærede Indenrigsminister har paataenkt at gaae med Hensyn til de foresaldende Expropriationer, navnlig, hvorvidt Staten alene, eller Communerne tillige skulle deeltage i Omkostningerne, naar Sagen engang skal realiseres. Det vil være det ærede Thing bekendt, at i det jydskke Jernbane-Lovudkast er det foreslaaet, at endeel af Omkostningerne skulde afholdes deels af Landdistricterne og deels af Kjøbstadcommunerne, og desuden forekommer det mig ogsaa, at dette sidstnævnte Forslag lider af en væsentlig Inconsequents, idet det bestemmer, at den Jord, som eies af Staten, skal betales med fuld Erstatning, hvormod den Privates Jord skal afstaaes for et mindre Beløb, idet Communerne skulle betale endeel af deres egen Jord. Vel haaber jeg nu, at det Princip, som ligger til Grund for et saadant Forslag, ikke skal vinde Lovskraft her i denne Forsamling, og jeg haaber det saameget mere, som den jydskke Jernbanesag i allerhøieste Grad maa siges at være en Stats-sag. Men, naar man seer et saa stort Fingerpeg af Regjeringens Hensigter som her, at de træde frem i Lovsform, saa har jeg faaet endeel Betænkelse, og det er derfor, at jeg tillader mig her at udtale, at jeg gjerne ønsker at høre den ærede Ministers Mening om dette Punkt; jeg vil altsaa tillade mig at spørge, om den